

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

22 листопада 2018 р.

Київ

№ 663-р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Розглянувши повідомлення про нову державну допомогу, надіслане листами Виконавчого комітету Вінницької міської ради від 26.07.2018 № 01-00-002-3483 (вх. № 614-ПДД від 07.08.2018) та від 21.09.2018 № 01-00-002-43805 (вх. №5-01/11416 від 24.09.2018), які було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2016 року № 2-рп та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631, Антимонопольний комітет України

ВСТАНОВИВ:

1.1. НАДАВАЧ ПІДТРИМКИ

(1) Вінницька міська рада (21100, м. Вінниця, вул. Соборна, 59, ідентифікаційний код юридичної особи 25512617).

1.2. ОТРИМУВАЧ ПІДТРИМКИ

(2) Суб'єкти господарювання.

1.3. МЕТА (ЦІЛЬ) ПІДТРИМКИ

(3) Метою (ціллю) підтримки є:

- забезпечення виконання вимог статей 266, 284 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) та постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки»;
- виконання повноважень міської ради, передбачених пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та підпункту 12.4.1 пункту 12.4 статті 12, підпункту 10.2 статті 10 Кодексу щодо встановлення на території міста Вінниці ставок місцевих податків та зборів.

1.4. ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

- (4) Створення сприятливих умов для економічного та соціального розвитку м. Вінниця.
- (5) Зменшення податкового навантаження на фізичних та юридичних осіб – платників місцевих податків і зборів.
- (6) Підтримка соціально незахищених верств населення.

1.5. ФОРМА ПІДТРИМКИ

- (7) Податкові пільги.
- (8) Встановлення ставок місцевих податків та зборів.

1.6. ОБСЯГ ПІДТРИМКИ

- (9) Невизначений обсяг.

1.7. ПІДСТАВА ДЛЯ НАДАННЯ ПІДТРИМКИ

- (10) Рішення Вінницької міської ради від 23.01.2015 № 1984 «Про встановлення місцевих податків і зборів та затвердження Порядків їх справляння» (зі змінами, внесеними рішенням Вінницької міської ради від 24.06.2017 № 774).
- (11) Проект рішення Вінницької міської ради «Про внесення змін до рішення Вінницької міської ради від 23.01.2015 № 1984 «Про встановлення місцевих податків і зборів та затвердження Порядків їх справляння» (зі змінами), з урахуванням вимог постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки».

1.8. ТРИВАЛІСТЬ ПІДТРИМКИ

- (12) Термін дії – не обмежений.

2. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

- (13) Відповідно до проекту рішення Вінницької міської ради «Про внесення змін до рішення Вінницької міської ради від 23.01.2015 № 1984 «Про встановлення місцевих податків і зборів та затвердження Порядків їх справляння» (зі змінами), з врахуванням вимог постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», передбачено зменшення ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та земельного податку, зокрема:
  - а) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:
    - для об'єктів житлової нерухомості максимальна ставка встановлена у розмірі 1,25 % від мінімальної заробітної плати;
    - для об'єктів нежитлової нерухомості, відповідно до підпункту 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 Кодексу, ставки встановлені залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості;
  - б) єдиний податок:
    - для платників I групи – 10 % прожиткового мінімуму;
    - для II групи – 20 % мінімальної заробітної плати;
  - в) транспортний податок:

- відповідно до пункту 267.4 статті 267 Кодексу ставка податку встановлена на максимальному рівні;
- г) збір за місця для паркування транспортних засобів:
  - відповідно до пункту 268.3 статті 268 Кодексу ставка збору за місця для паркування встановлена на максимальному рівні;
- д) туристичний збір:
  - відповідно до пункту 268.3 статті 268 Кодексу ставка туристичного збору встановлена на максимальному рівні.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. ОЗНАКИ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(14) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(15) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- (а) підтримка надається суб'єкту господарювання;
- (б) державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- (в) підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- (г) підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(16) Відповідно до частини другої статті 1 Закону, терміни «суб'єкт господарювання», «товар», «економічна конкуренція (конкуренція)» вживаються у Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

3.2. ПОДАТКОВІ ПІЛЬГИ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(18) Відповідно до статті 140 Конституції України, місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

(19) Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

(20) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а

також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.

- (21) Згідно зі статтею 144 Конституції України, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (22) Відповідно до пункту 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (23) Статтею 63 зазначеного Закону встановлено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (24) Відповідно до статті 8 Кодексу в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.
До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (25) Згідно зі статтею 10 Кодексу до місцевих податків належать:
- податок на майно;
  - єдиний податок.
- До місцевих зборів належать:
- збір за місця для паркування транспортних засобів;
  - туристичний збір.
- (26) Місцеві ради обов'язково встановлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю). Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення транспортного збору та туристичного збору. Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.
Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.
- (27) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу **не дозволяється** сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.**

(28) Згідно з підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 Податкового кодексу України **ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості**, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що **не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

(29) Статтею 293 Кодексу визначено:

- а) **ставки єдиного податку** для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки);
- б) фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:
  - **для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;**
  - **для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.**

(30) Пунктом 268.2.1 статті 268 Кодексу визначено, що **платниками туристичного збору** є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

(31) Відповідно до пункту 268.5.1 статті 268 Кодексу згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляння збору може здійснюватися:

- а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;
- б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;
- в) юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

- (32) Згідно з пунктом 267.1.1 статті 267 Кодексу **платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи**, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі.
- (33) Відповідно до пункту 267.2.1 статті 267 Кодексу об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
- (34) Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.
- (35) Відповідно до підпункту 268¹.3.1 пункту 268¹.3 статті 268¹ Податкового кодексу України **ставки збору за паркування встановлюються** за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі **до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
- (36) Пунктом 268¹.3.1 статті 268¹ передбачено, що ставки збору за паркування встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
- (37) Відповідно до Повідомлення Європейської Комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського союзу (далі - ДФЄС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.
- (38) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (39) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- а) фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їхній розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
  - б) **встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.**

4. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

- (40) Відповідно до Повідомлення Європейської Комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЄС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.
- (41) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (42) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- (а) фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їхній розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
  - (б) **встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання, загалом, не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.**
- (43) У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (44) На захід державної допомоги поширюється дія статті 107 (1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (45) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.
- (46) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він розповсюджується лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (47) Відповідно до рішення Вінницької міської ради від 23.01.2015 № 1984 «Про встановлення місцевих податків і зборів та затвердження Порядків їх справляння» (зі змінами), з урахуванням вимог постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», податкові пільги не мають індивідуального характеру для окремих суб'єктів господарювання, не мають вибіркового характеру та не надають переваг окремим суб'єктам господарювання.
- (48) Відповідно до статті 1 Закону, державна підтримка вважається державною допомогою, якщо така підтримка, крім відповідності іншим умовам, створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

- (49) Отже, надання податкових пільг та встановлення ставок місцевих податків та зборів відповідно до рішення Вінницької міської ради від 23.01.2015 № 1984 «Про встановлення місцевих податків і зборів та затвердження Порядків їх справляння» (зі змінами), з урахуванням вимог постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», у меншому розмірі за максимальний, що визначений Кодексом, **не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру.**
- (50) Встановлення місцевих податків та зборів органами місцевого самоврядування здійснюється згідно з нормами чинного Кодексу, який було прийнято Верховною Радою України 02.12.2010.
- (51) Відповідно до пункту 2 та 3 Прикінцевих та перехідних положень Закону усі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимою для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.
- (52) Відтак встановлення органами місцевого самоврядування місцевих податків та зборів є чинними програмами підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом, а отже, у разі приведення норм Кодексу у відповідність до вимог Закону та положень acquis ЄС, рішення органів місцевого самоврядування щодо встановлення місцевих податків та зборів мають бути приведені у відповідність до Податкового кодексу України.
- (53) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Співтовариства «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію листом від 25.09.2018 № SESAR2018/09-13.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2016 року № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631, на підставі інформації, наданої Виконавчим комітетом Вінницької міської ради, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку надає Вінницька міська рада відповідно до рішень Вінницької міської ради від 23.01.2015 № 1984 «Про встановлення місцевих податків і зборів та затвердження Порядків їх справляння» (зі змінами), з урахуванням вимог постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» **у частині встановлення в межах територіальної громади міста Вінниці ставок податку на нерухоме майно,**

відмінне від земельної ділянки, єдиного податку, транспортного податку, туристичного збору та збору за місця для паркування транспортних засобів у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, та пільг для фізичних і юридичних осіб, які встановлені відповідно до підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу з 01.01.201, не є державною допомогою відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ